

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 10-10-38542 גלבהרט נ' נישליס ואח'

בפני כב' השופט עמית רוזינס

שמואל גלבהרט

התובע

נגד

1. דניאל שארל נישליס
2. ז.ז. רדיו חיפה בע"מ

הנתבעים

פסק דין

- 1
- 2
- 3 1. התובע עותר לחייב את הנתבעים לשלם לו סך של 100,000 ₪, בגין פרסום לשון הרע
- 4 שלטענתו פרסמו הנתבעים בעניינו.
- 5
- 6 2. התובע, אדריכל ומתכנן ערים במקצועו, איש ציבור, יו"ר תנועת "הירוקים של חיפה", חבר
- 7 מועצת עיריית חיפה, ובעבר סגן ראש עיריית חיפה, מחזיק תיק מנהל הנדסה בעירייה.
- 8 הנתבעת הינה חברה המפעילה את תחנת הרדיו האזורי ואתר האינטרנט "רדיו חיפה",
- 9 והנתבע הינו בעל השליטה בנתבעת, משמש בה כמנכ"ל וכן משדר תכניות במסגרתה.
- 10
- 11 3. לטענת התובע, בעת שהתנהלה תביעת לשון הרע קודמת בין הצדדים, ביום 2.7.10, פרסם
- 12 הנתבע ברדיו ובאתר האינטרנט של הנתבעת כתבה ובה קטעים המהווים פרסום לשון הרע,
- 13 המייחסים לתובע "תקיעה" של פרויקטים נדלניים בעיר חיפה, לרבות פרויקט האצטדיון
- 14 נשוא הכתבה וזאת בין היתר תוך שימוש בביטוי "רב תוקע". לטענת התובע אין אמת
- 15 בפרסום, ואיש מטעם הנתבעים לא טרח לאמת את הדברים עמו בטרם פורסמה הכתבה.
- 16 כמו כן הנתבעים התעלמו מפניית התובע בה דרש כי יפרסמו הודעת הכחשה והתנצלות.
- 17 לגישתו של התובע דבריו של הנתבע נועדו להשפילו בעיני הבריות, לעשותו מטרה לשנאה,
- 18 לבוז או ללעג, ולפגוע במשרתו הציבורית.
- 19
- 20 4. לטענת הנתבעים, במסגרת הפרסום, מתח הנתבע ביקורת לגיטימית על התובע ועל פעילותו
- 21 ופועלו הציבורי, כך שהדברים אינם מהווים לשון הרע. לגישתם מדובר במאמר פובליציסטי
- 22 במסגרתו הביע הנתבע את דעתו האישית בלבד, ולפיכך לא קמה חובה לפנות אל התובע
- 23 לשם קבלת תגובתו לדברים. לחלופין טוענים הנתבעים, כי קמה להם הגנת האמת בפרסום,

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 10-10-38542 גלבהרט נ' נישליס ואח'

- 1 וכן הגנת תום הלב בהתאם לסעיף 15 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן: החוק).
 2 עוד ציינו הנתבעים כי בניגוד לטענת התובע הכתבה פורסמה באתר האינטרנט של רדיו
 3 חיפה בלבד ולא מעל גלי האתר.
 4
 5 מטעם התובע העיד התובע בעצמו ומטעם הנתבעים, העיד הנתבע 1. הן התובע והן הנתבע
 6 הותירו רושם של מהימנות בעדותם. בין הצדדים לא נתגלעה מחלוקת של ממש באשר
 7 לראיות שהוצגו. כל צד ביקש לשכנע בצדקתו בהתאם לפרשנות שיש לתת להן ולמסקנות
 8 שלגישתו יש להסיק מהן.
 9
 10 במהלך שמיעת הראיות חזר בו התובע מהטענה לפיה מדובר באמירות שפורסמו ברדיו מעל
 11 גלי האתר, וצמצם את התביעה לפרסום כתבה באתר האינטרנט בלבד.
 12
 13 **הפרסום :**
 14
 15 6. במסגרת כתב התביעה ציטט התובע קטעים מן הפרסום, אשר לטענתו מהווים לשון הרע.
 16 למרות שנטען כי מדובר ב"דוגמאות" ללשון הרע, עיון בכתבה מלמד כי אין בה התייחסות
 17 נוספת לתובע מלבד המצוטט. על מנת לעמוד על טיב הביטוי, להלן הקטעים המתייחסים
 18 לתובע:
 19 "נכון, אני הייתי מאלה שטענו בעקביות שאצטדיון לא יקום בחיפה, נכון אני הייתי
 20 מהסקפטיים שטענו ששום הסכם לא נחתם ובכלל... עם ראשי ציבור כמו שמואל
 21 גלבהרט שהצליח לכאורה לתקוע את הפרויקט (עוד בימים שהוא היה בעל תפקיד
 22 בחיפה), לא יקרה כאן כלום. אבל מצד שני, אמרתי לעצמי, שאולי בגללי ובגלל
 23 אחרים כמוני, שסנטו בעירייה השכם וערב, אולי בכל זאת זו משהו"
 24
 25 ובהמשך הכתבה:
 26 "ומילה לראש העיר שבקדנציה הראשונה שלו כמעט לא יכול היה להזין לכאורה
 27 כלום בחיפה בגלל שסגנו היה 'הרב תוקע' שמואל גלבהרט. עד היום לא רואים
 28 בחיפה מנופי בניה בגלל הקדנציה הראשונה הלא טובה כל כך של יהב. עכשיו הוא
 29 מתחיל לגזור סרטים של פרויקטים שהוא התחיל להלחם עליהם לפני שנבחר שוב
 30 להיות ראש עיר" (ההדגשות אינן במקור - ע.ר.).
 31
 32

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 10-10-38542 גלבהרט נ' נישליס ואח'

דיון והכרעה :

- 1
- 2
- 3 8. אין מחלוקת בין הצדדים כי הדברים שנאמרו באים בגדר "פרסום", אלא בשאלה האם הם
- 4 מהווים לשון הרע.
- 5
- 6 המבחן לפרשנות האם פרסום מסוים מהווה לשון הרע הוא מבחן אובייקטיבי.
- 7
- 8 "שאלה העיקרית והמרכזית בערעור זה היא, מהי המשמעות של הדברים
- 9 שפורסמו בעיני הקורא הסביר והרגיל. ההלכה היא, שאין חשיבות לשאלה מה
- 10 הייתה כוונתו של המפרסם מחד גיסא, ואין חשיבות לשאלה כיצד הבין את
- 11 הדברים בפועל מי שקרא את הדברים מאידך גיסא. המבחן הקובע הוא, מהי,
- 12 לדעת השופט היושב בדיון, המשמעות, שקורא סביר היה מייחס למלים" [נע"א
- 13 740/86 תומרקין נ' העצני, מג (2) 333, 337 (1989)].
- 14
- 15 ניתוח הפרסום צריך להיעשות בהתאם להקשר הכללי של הפרסום.
- 16
- 17 "כאשר פונה בית המשפט לבדוק האם פרסום מסוים כולל בחובו לשון הרע עליו
- 18 לבחון את הפרסום בכללותו. משמעות הפרסום נבחנת לא רק על סמך המילים
- 19 המדויקות שבהן השתמש המפרסם, אלא גם אל מול הנסיבות החיצוניות
- 20 הסובבות את הפרסום..." [נע"א 751/10 פלוני נ' אילנה דיין-אורבך (8.2.2012)]
- 21 בסעיף 84].
- 22
- 23 9. ההקשר הכללי, הרחב, במסגרתו נכתב הפרסום הנדון, הוא אחת המחלוקות הציבוריות,
- 24 פוליטיות, המשמעותיות והחשובות אשר על סדר היום של הדיון הציבורי. היא מציבה זה
- 25 מול זה ערכים ואינטרסים ציבוריים חשובים ומהותיים ביותר, מנוגדים לעיתים, קדמה
- 26 ופיתוח מצד אחד, מול ערכי שימור הסביבה והטבע מהצד השני. מגמות המכוננות "ירוקות",
- 27 אליהן משתייך התובע, על פי דבריו הוא, מייחסות מקום מרכזי וחשיבות עליונה, לשיקולים
- 28 הסביבתיים, לעיתים מזומנות על פני שיקולי פיתוח כלכלי ויזמות. מנגד, ניצבות מגמות
- 29 אשר שמות בראש מעיניהן ערכים של פיתוח ויזמות לטובת האדם, בהן תומך התובע. גופים
- 30 ציבוריים, פוליטיים, כלכליים ואזרחיים רבים עוסקים בנושאים אלה ובמחלוקות
- 31 הקשורות בהם. לא אחת, במקרים מסוימים של התנגשות בין הערכים, מתנגדים בעלי

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 10-10-38542 גלבהרט נ' נישליס ואח'

- 1 אידיאולוגיה "הירוקה" למיזמי בניה ועושים ככל יכולתם, כחוק כמובן, כדי למנוע אותם
2 או לשנותם.
3
- 4 10. הפעילות הציבורית של שני הצדדים קשורה בסוגיה הרחבה הנ"ל באופן הדוק והפרסום
5 הנדון נעשה על רקע זה ואל מול נסיבות אלה. לכן, כאשר קוראים את הפרסום במלואו, על
6 רקע ההקשר והנסיבות, ברור לחלוטין, כי הפרסום מתייחס לסוגיה הציבורית ולתפקידו
7 הציבורי של הנתבע במסגרתה, ואיננו נוגע כלל ועיקר בפן האישי של התנהלות התובע.
8
- 9 11. נובע מכך, כי הפרשנות האובייקטיבית של הביטויים נשוא כתב התביעה, על פי מבחן
10 הקורא סביר נותנת להתבטאויות הנידונות, משמעות של ביקורת ציבורית, המייחסת
11 לתובע ניסיונות, למנוע, לעכב או להערים קשיים כנגד מיזמי בניה בעיר חיפה, כחלק
12 מהאידיאולוגיה "הירוקה", ולא משמעות המייחסת לתובע, באופן אישי, תפקוד לקוי או
13 בלתי ראוי.
14
- 15 12. אין בפרשנות כאמור כדי להשפיל את התובע, לעשותו מטרה לשנאה, לבזו או ללעג, ולא כדי
16 לבזותו או לפגוע במשרתו ובעיסוקו.
17
- 18 על כן, אני קובע כי אין הפרסום הנדון מהווה לשון הרע, כמשמעותו בסעיף 1 לחוק.
19
- 20 13. התובע טען, כי יש לפרש את הפרסום על רקע "מסכת השמצות" שקדמה לו, אשר בגינה אף
21 נקבע על ידי בית משפט בעבר כי מדובר בלשון הרע. אין ממש בטענה זאת, הדרך בה אדם
22 סביר קורא את הפרסום קשורה לתוכנו ולהקשר הכללי המאפשר את הבנת התוכן. קיומה
23 של הכרעה שיפוטית קודמת בין הצדדים בעבר, היא נסיבה חסרת כל רלוונטיות לעניין זה.
24 עיינתי בפסק דינו של כב' השופט רטנר בהליך קודם בין אותם הצדדים [ת"א 5062/06
25 (שלום חיפה)] אליו הפנה התובע, ומצאתי כי התביעה שם מתייחסת לפרסומים אחרים
26 ולאמירות אחרות, ואין באמירות או בקביעות שם כדי להשפיע על ענייננו.
27
- 28 14. אציין, כי הביטויים בהם עשה התובע שימוש ("הצליח לתקוע" ו"רב תוקע"), הם אכן
29 חריפים ולא מנומסים, אך אין הם משנים את המשמעות שקורא סביר, היודע להבחין בין
30 תוכן לבין סגנון, היה מייחס לדברים. גם אם, בהקשרים אחרים, ניתן היה לייחס למילים

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 10-10-38542 גלבהרט נ' נישליס ואח'

- 1 אלו משמעותיות אחרות, כפל משמעות, או קונוטציות לתחומים אחרים, כאן, המשמעות
- 2 ברורה לגמרי כאמור, וקורא סביר לא יתבלבל בהקשר ויחשוב שמדובר בעניין אחר.
- 3
- 4 יפים לעניין זה דברים שחזרו ונשנו בפסיקה והטיב לבטאם כבוד סגן הנשיא השופט אליעזר
- 5 ריבלין בע"א 751/10 הנ"ל (בסע' 81):
- 6
- 7 "להגנה על חופש הביטוי וחופש העיתונות חשיבות יתר דווקא במקום שבו הביטוי
- 8 אינו פופולארי, אינו נעים לאוזן. חשיבותו הרבה ביותר של חופש הביטוי מתבטאת
- 9 דווקא בהגנה על ביטויים קיצוניים וקשים, המעוררים מחלוקת ואף סלידה (עניין בן
- 10 גביר, בפס' 33 לפסק דיני; עניין Sullivan), ולא פחות מכך - על ביטויים שאינם
- 11 אהודים על רשויות השלטון.
- 12 "עיקר תכליתו של חופש הביטוי להבטיח הגנה לביטויים קיצוניים ומעוררי
- 13 מחלוקת. דברי נועם, הערבים לאוזן והקלים לעיכול, אינם זקוקים להגנה של
- 14 חופש הביטוי. דווקא אותן אמירות המעוררות תחושות שליליות – הן אלה
- 15 שחשופות לפגיעה, ולכן הן זקוקות למעטה ההגנה של הזכות הבסיסית"
- 16 (עניין הרציקוביץ', בעמ' 573).
- 17 הולגריות של האחד היא לעתים הליריקה של האחר" (Cohen v. California,
- 18 403 U.S. 15 (1971)). איש איש וסגנונו, איש איש וטעמו, איש איש ויכולת
- 19 הביטוי שלו."
- 20
- 21 15. הדברים נכונים ביתר שאת כאשר מדובר באיש ציבור ובנושא הנתון בחלוקת ציבורית, כפי
- 22 שאמר כבוד השופט (כתוארו אז) אהרון ברק ע"א 214/89 אבנרי ואח' נ' שפירא ואח', פ"ד
- 23 מג(3) 840, 863 (1989):
- 24
- 25 "באיזון זה בין הערך האישי והציבורי לשם טוב לבין הערך האישי והציבורי לחופש
- 26 הביטוי יש ליתן משקל מיוחד לערך בדבר חופש הביטוי. בעיקר יש ליתן משקל
- 27 מיוחד זה בכל הנוגע לחופש הביטוי הנוגע לענייני הציבור ולגופים ולאנשים
- 28 הנושאים משרות ציבוריות, או שהם בתפקידים של ציבור עניין בהם."
- 29
- 30 16. החוק לא נועד לאפשר לאוחזים באידיאולוגיה אחת למנוע מאלה הדוגלים באידיאולוגיה
- 31 אחרת לבטא את ביקורתם, ואף בבטות.
- 32

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 10-10-38542 גלבהרט נ' נישליס ואח'

17. למעלה מן הצורך אציין, כי גם אם הייתי מוצא כי מדובר בפרסום שיש בו לשון הרע, היה מקום להחיל בעניין כמה מן ההגנות אשר החוק מקנה למפרסם.
- 3
- 4
- 5 **הגנת אמת הפרסום:**
- 6
18. כדי לחסות בצילה של הגנה על פי סעיף 14 לחוק, על הנתבע להוכיח, כי הפרסום הינו אמת וכי היה בו עניין ציבורי. נוכח האמור לעיל, עניין ציבורי בפרסום ברור מאליו שקיים.
- 9 בהתייחס לשאלה האם היה אמת בפרסום הגישו הנתבעים כראיות, פרוטוקולים והחלטות של הוועדה המקומית לתכנון ובניה ופרוטוקולים והחלטות של ועדות ערר מחוזיות.
- 12 התובע טען בעניין, כי המסמכים שהוגשו מהווים מדגם לא מייצג, כי ההתנגדויות היו ראויות וחלק מן העררים התקבלו, תוך העברת ביקורת על הוועדה המקומית, אך לא מצא לנכון להביא ראיות מטעמו שתומכת את ראיות הנתבעים.
- 16 עולה מהראיות שהגישו הנתבעים, כי אכן, התובע התנגד לא אחת לתוכניות בניה במסגרת תפקידו בוועדה המקומית לתכנון ובניה וכן הגיש עררים לוועדת הערר כנגד החלטות הוועדה המקומית.
- 20 יתרה מזאת, חלק מטענות התובע והראיות שכן הובאו מטעמו מחזקות דווקא את טענת הנתבעים. התברר מהן, כי התובע מכהן כיו"ר תנועת "הירוקים של חיפה", והוא נודע במאבקו כנגד "משולש הבטון של חיפה", דבר המתיישב גם עם עדותו בבית המשפט במסגרתה העיד: **"אני מרגיש כשומר סף ואחרים מייחסים לי את הפעילות הזאת וחושבים שהיא חשובה"** (נע' 16 ש' 28-29). וכן: **"הנתבע יש לי איתו עימות על שני מישורים, אישי שהתחיל מהסיפור של הבריכה והשני שאני מייצג זווית סביבתית ירוקה, והנתבע מייצג זווית ראייה יזמית נדלנית..."** (נע' 16 ש' 30-31). כלומר, התובע מעיד על עצמו כמי שבראש מעייניו שימור ערכי טבע, גם כאשר הם מתנגשים עם פיתוח העיר.
- 29
19. לא מצאתי ממש בטענות התובע, לפיהן הנתבעים לא עשו די כי להוכיח עזיבת קבלנים מהעיר חיפה, אם בספירת מנופים ואם באמצעים אחרים, וכי היה על הנתבעים להביא נתונים להוכחת טענותיהם. כל קורא סביר מבין כי האמור בפרסום בעניין היעדרם של

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 10-10-38542 גלבהרט נ' נישליס ואח'

- 1 מנופי בניה בחיפה נאמר על דרך ההגזמה וההשאלה, ולא בהתיימרות למסירת נתונים
2 עובדתיים.
3
- 4 והעיקר, פרשנות אובייקטיבית של הפרסום, המייחסת לתובע הערמת קשיים, עצירה
5 ועיכובים של מיזמי בניה, מתיישבת היטב עם הראיות שהוגשו מטעם הנתבעים.
6
- 7 20. השאלה האם ההתנגדויות והעררים שהגיש התובע היו ענייניים, או האם מילא את תפקידו
8 כראוי, כלל אינן רלוונטיות לעניין הגנת אמת הפרסום. העובדה שעל פי תפיסת עולמו של
9 התובע והבטחותיו לקהל בוחריו, אין דרך ראויה יותר לבצע את תפקידו, וגם אם הדברים
10 נכונים, איננה מקנה למעשיו חסינות בפני ביקורת, במיוחד כזו הקשורה לביצוע תפקידו
11 כאיש ציבור.
12
- 13 21. יפים לעניין זה דברי כב' השופט א' גולדברג בע"א 3199/93 קראוס נ' ידיעות אחרונות בע"מ,
14 מט (2) 843, 854 (1995):
15
- 16 "אף ששמו הטוב של האדם הוא ה"נכס" היקר לו מכול, מחייב חופש הביטוי,
17 שהוא נשמת אפה של הדמוקרטיה, שלא לדקדק בציציותיו של הפירסום הפוגע.
18 שכן "האמת אותה מחפשים היא זו העולה מהחלפה חופשית של דעות והשקפות
19 ולא מדיכוי (עצמי או חיצוני) של דיבור זה או אחר" (מתוך ע"א 214/89 אבנרי ואח'
20 נ' שפירא ואח' [1], בעמ' 859)."
21
- 22 22. משכך, אני מוצא, כי מתקיימים במקרה הנדון יסודות ההגנה על פי סעיף 14 לחוק.
23
- 24 הגנת תום הלב
25
- 26 23. כדי ליהנות מהגנת תום הלב על פי סעיף 15 לחוק, על הנתבעים להוכיח שניים: כי פעלו
27 בתום לב וכי הפרסום הינו באחת הנסיבות המנויות בסעיף, כאשר החלופה הרלוונטית
28 לעניינו מצוינת בסעיף קטן 4:
29 "הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע בתפקיד שיפוטי, רשמי או ציבורי,
30 בשירות ציבורי או בקשר לעניין ציבורי, או על אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו של
31 הנפגע במידה שהם נתגלו באותה התנהגות";
32

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 10-10-38542 גלבהרט נ' נישליס ואח'

24. תנאי בסיסי לעמידה בדרישות הסעיף הינו כי הפרסום יהווה הבעת דעה. על הדרך שבה על בית המשפט לנהוג בבואו להחליט האם מדובר בהבעת דעה או בהצגת עובדות עמד כבי השופט א' ריבלין בע"א 751/10 הנ"ל, בסעיף 121:
- 4
- 5 **"פרסום ייחשב כהבעת דעה אם האדם הסביר יבין את האמור בו כהבעת**
6 **דעתו של המפרסם (ע"א חברת החשמל, בעמ' 291). סיווגו של עניין כהבעת**
7 **דעה ייעשה על פי מבחני השכל הישר ועל פי כללי ההיגיון (ע"א 259/89**
8 **הוצאת מודיעין בע"מ נ' ספירן, פ"ד מו(3) 48, 55 (1992)). הבעת דעה**
9 **תהיה מוגנת על-ידי הסעיף גם כאשר מדובר בעמדה בלתי נכונה, מופרזת**
10 **או קשה לשמיעה. היא מוגנת גם כאשר היא משאירה לשומעיה לקרוא**
11 **לתוכה רמזים מרמזים שונים (דנ"א קראוס, בעמ' 42)."**
12
- 13 עיון בכתבה ובתוכנה, מלמד כי בעניינו מדובר במאמר פובליציסטי. המאמר נכתב
14 תחת הכותרת "דעה אישית" וכך גם ניתן להתרשם מהאמור בו. הכותרת
15 "האצטדיון החדש – קום יקום / מאת דני נישליס" מלמדת כי ע"פ דעתו של הנתבע
16 ובדרך שבה הוא חוזה את האמור לבוא, האצטדיון יוקם, ולמסקנה זו הוא הגיע
17 לאחר מונוולוג שבו הוא מעביר ביקורת עצמית כנגד הסקפטיות שהביע בעבר, ומנגד
18 משבח את עצמו ואת חבריו על הביקורת שהעלו כנגד העירייה. ניתן לראות לאורך
19 כל הכתבה כי התובע הביע את דעתו, אם לטוב ואם לרע, לגבי נושאים שונים ולגבי
20 אישים שונים ובין היתר מלבד הבעת הדעה לגבי התובע, הביע את דעתו גם לגבי
21 אנשים אחרים, לרבות ראש העיר יונה יהב.
22
- 23 על כן אני קובע, כי מתקיימות בעניינו נסיבות כאמור בסעיף 15(4) לחוק, וכי
24 עסקינן בהבעת דעה של הנתבע, על מעשים שביצע התובע במסגרת תפקידו
25 הציבורי.
26
- 27 25. באשר ליסוד תום הלב הנדרש להקמת ההגנה האמורה, נאמר בסעיף 16 לחוק:
- 28
- 29 **"הוכיח הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום באחת הנסיבות האמורות בסעיף**
30 **15 ושהפרסום לא חרג מתחום הסביר באותן נסיבות, חזקה עליו שעשה את**
31 **הפרסום בתום לב."**
32

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 10-10-38542 גלבהרט נ' נישליס ואח'

- 1 לא מצאתי כי הפרסום חרג מתחום הסביר בנסיבות העניין. אין ספק בעיניי שהנתבע מאמין
2 בלב שלם באמיתות הפרסום, מהאמור בעדותו של הנתבע עולה כי בדק את הדברים, אם
3 תוך הסתמכות על מסמכי הוועדות לתכנון ובניה ואם באמצעות שיחות עם בעלי תפקידים
4 רלוונטיים בעיר. מעבר לאמור, הנתבע "חי ונושם" את העיר חיפה, מתעדכן בכל מה שקורה
5 בה, ונראה כי נושאי התכנון והבניה והפיתוח בעיר קרובים לליבו. הדברים נכונים במיוחד
6 בכל הקשור להקמת האצטדיון החדש. עיון בכתבה מעלה, כי הנתבע ליווה את פרויקט
7 הקמת האצטדיון מתחילתו, וכי הוא מכיר את כל הנפשות הפועלות ואת תרומתה של כל
8 אחת מהן לפרויקט, במידה מספקת כדי לייחס לתובע, שהיה אמון על תחום זה בעירייה
9 מתוקף תפקידו, את הדברים שפורסמו בכתבה. זאת ועוד, נראה כי התובע איננו חוסך
10 ביקורת מאנשי ציבור אחרים, לרבות ביקורת כנגד ראש העיר, ויפים לעניין זה הדברים
11 הבאים:
- 12 **"...נוהג של המפרסם להתריע על תופעות שליליות בחברה ולהגיב עליהן**
13 **במכתבים לנוגעים בדבר, עשוי ללמד על העדר כוונת זדון בעשיית הפרסום שבגינו**
14 **ננקט ההליך"** (אורי שנהר, דיני לשון הרע (1997) ע' 263).
- 15
- 16 21. מעבר לאמור, ובהתייחס לסייג לתום הלב הקבוע בסעיף 16(ב) לחוק אני מוצא, כי הנתבע
17 לא התכוון לפגוע בתובע, פגיעה במידה גדולה מהנדרש. הביקורת שהפנה הנתבע כלפי
18 התובע הינה ביקורת עניינית, המתייחסת לאופן שבו מילא התובע את תפקידו הציבורי,
19 והיא איננה חורגת מן הפן המקצועי הקשור לתפקידו של סגן ראש עיר שמחזיק בתיק מנהל
20 הנדסה בעירייה. זאת ועוד, אני מקבל את גרסתו של התובע לפיה הגיעו לידי חומרים
21 באשר לחייו האישיים של התובע שפרסומם היה יכול לפגוע בו, אך הוא מיאן לפרסמם, ולא
22 עשה בהם שימוש.
- 23
- 24 22. זאת ועוד, לא מצאתי כי בדרך בה בחר הנתבע להתבטא, תוך שימוש בביטוי "רב תוקע", יש
25 כדי לסווג את הביקורת כבלתי סבירה, וזאת לאחר בחינת הדברים על בסיס פרשנות
26 אובייקטיבית, ע"פ מבחנו של הקורא הסביר כאמור לעיל, וראו לעניין זה את הדברים
27 הבאים:
- 28 **"...לעתים גם ביקורת חריפה ומכאיבה תיחשב כסבירה, ובמקרה אחד פסק בית**
29 **המשפט העליון, כי לעג וסאטירה, אף אם הם חסרי טעם, אינם מעידים על חוסר**
30 **תום לב"** (אורי שנהר, דיני לשון הרע (1997) ע' 264-265).
- 31

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 10-10-38542 גלבהרט נ' נישליס ואח'

23. כמו כן לא מצאתי ממש בטענת התובע, לפיה הנתבע מתנכל לו באופן אישי ועושה שימוש באמצעי התקשורת שבשליטתו על מנת להכפיש את שמו, מאחר שהתובע התנגד בעבר לבקשת הנתבע להקמת בריכת שחיה בביתו. מדובר בספקולציה של התובע שאיננה נסמכת על ראיות כלשהן. דווקא עמדת הנתבע מקובלת עלי לעניין זה לפיה:
- "היו כתבות לפני הסיפור של הבריכה, מאז שהתובע התמנה לתפקיד בכיר בעירייה, היה עליו מעקב חיובי ושלילי. כל מי שנושא בתפקיד ציבורי חשוף לעניינים האלה. משום מה התובע סבר ואני אומר שלא בצדק, שאנחנו רודפים אחריו, אם תיקח את 17 השנים ואת מספר הפעמים שיש התייחסות לתובע, היא מזערית, אין לי שום דבר נגדו, הוא חושב שהוא עושה דברים טובים לעיר ואני חושב שהוא עושה נזק לעיר וזוהי חובתי הציבורית להתריע על כך, הוא מרגיש שהוא רדוף ולא בצדק" (ע' 15-16 ש' 30).
- וגם לעניין זה, כאשר מדובר בהבעת דעה על איש ציבור בעניין ציבורי, ירחיב בית-המשפט את גבולות "תחום הסביר" שבמסגרתו רשאי המפרסם להתבטא מבלי שתאבד לו חזקת תום הלב הקבועה בסעיף 16(א) לחוק. ראה ע"א 3199/93 קראוס נ' ידיעות אחרונות בע"מ ואח', פ"ד מט(2) 843, 864; וכן ת"א (ב"ש) 45/87 קליין נ' רוני ואח', פ"מ תשנ"ב (ב) 515, 524, שם נפסק, כי ככל שהבעת הדעה נוגעת לוויכוח יותר אקטואלי ורלבנטי, כך מתגברת ההנחה שהפרסום נעשה בתום לב.
25. לאור האמור, הגעתי למסקנה לפיה הפרסום נעשה בתום לב. מאחר והפרסום נעשה בתום לב ונסיבות הפרסום עונות על הדרישות שבסעיף 15(4) קמה לנתבעים הגנת תום הלב.
26. בהתחשב בכך שקבעתי כי היה אמת בפרסום, לא מצאתי ממש אף בטענת התובע, כי הנתבעים אינם זכאים ליהנות מהגנת תום הלב מכיוון לא נענו לדרישה "לפרסם הכחשה והתנצלות, על פי סעיף 17 לחוק. כמו כן, סעיף 17 אינו מחייב לפרסם "התנצלות" כפי שביקש התובע.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 10-10-38542 גלבהרט נ' נישליס ואח'

סוף דבר:

27. אשר על כן ולאור כל האמור לעיל, אני דוחה את התביעה.

אני מחייב את התובע לשלם לנתבעים שכ"ט עו"ד והוצאות משפט בסכום כולל של 17,000 ₪. הסכום ישולם תוך 30 יום מהיום אחרת יתווספו לו הפרשי הצמדה וריבית כדין מהיום ועד לתשלום המלא בפועל.

המזכירות תמציא את פסק הדין לצדדים בדואר.

ניתן היום, כ"ב אב תשע"ג, 29 יולי 2013, בהעדר הצדדים.

עמית רוזינס, שופט